

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA JULIOL 2022

CONVOCATORIA JULIO 2022

Assignatura: HISTÒRIA D'ESPANYA

Asignatura: HISTORIA DE ESPAÑA

BAREM DE L'EXAMEN / BAREMO DEL EXAMEN

1ª) Responeu a una de les dues opcions (Fins a 1 punt)

Responda a una de las dos opciones (Hasta 1 punto)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.	b) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.
a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Describe el tipo de fuentes utilizadas.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Describe el tipo de fuentes utilizadas.

2ª) Responeu a una de les dues opcions (Fins a 2,5 punts)

Responda a una de las dos opciones (Hasta 2,5 puntos)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Identifiqueu les idees principals dels textos i situeu-les en el seu context històric i en el nucli temàtic corresponent.	b) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Identifiqueu les idees principals dels textos i situeu-les en el seu context històric i en el nucli temàtic corresponent.
a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Identifique las ideas principales de los textos, situándolas en su contexto histórico y en el núcleo temático correspondiente.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Identifique las ideas principales de los textos, situándolas en su contexto histórico y en el núcleo temático correspondiente.

3ª) Definiu DOS dels conceptes següents (Fins a 2 punts)

Defina DOS de los conceptos siguientes (Hasta 2 puntos)

Pronunciament/ Pronunciamiento	Amnistia/ Amnistía
Abdicació/ Abdicación	Censura/ Censura

4ª) Responeu a una de les dues opcions (Fins a 2,5 punts)

Responda a una de las dos opciones (Hasta 2,5 puntos)

1. Analitzeu la dinàmica del Sexenni revolucionari com a període democratitzador i assenyaieu les reformes empreses i els conflictes interns i externs que amenacen la seua estabilitat.	2. Expliqueu les principals reformes desenvolupades durant el primer bienni de la Segona República i les novetats que introdueix la Constitució.
1. Analice la dinámica del Sexenio revolucionario como período democratizador, señalando las reformas emprendidas y los conflictos internos y externos que amenazan su estabilidad.	2. Explique las principales reformas desarrolladas durante el primer bienio de la Segunda República y las novedades que introduce la Constitución.

5ª) Responeu a una de les dues opcions (Fins a 2 punts)

Responda una de las dos opciones (Hasta 2 puntos)

1. Expliqueu la trajectòria política del liberalisme-progressista a Espanya des de 1834 fins a 1874.	2. Compareu les principals característiques de la Constitució de 1876 i la de 1931.
1. Explique la trayectoria política del liberalismo-progresista en España desde 1834 hasta 1874.	2. Compare las principales características de la Constitución de 1876 y la de 1931.

Document 1

“Espanyols: La ciutat de Cadis posada en armes, amb tota la seua província, amb l’Armada ancorada en el seu port [...], declara solemnement que nega la seua obediència al govern de Madrid, segura que és lleial intèrpret de tots els ciutadans que en el dilatat exercici de la paciència no hagen perdut el sentiment de la dignitat, i resolta a no depositar les armes fins que la Nació recobre la seua sobirania, manifeste la seua voluntat i es complisca. [...] Trepitjada la llei fonamental [...]; corromput el sufragi per l’amenança i el suborn [...]; mort el municipi; pastura l’Administració i la Hisenda de la immoralitat i de l’àgio; tiranitzat l’ensenyament; muda la premsa [...]. Tal és l’Espanya de hui. Espanyols, qui l’avorreix tant que no s’atrevisca a exclamar: "així ha de ser sempre!"? No: no serà. Ja n’hi ha prou d’escàndols. [...] Volem que una legalitat comuna per tots creada, tinga implícit i constant el respecte de tots. [...] Volem que un Govern provisional que represente totes les forces vives del país assegure l’ordre, en tant que el sufragi universal posa els fonaments de la nostra regeneració social i política. Comptem per a realitzar el nostre indestructible propòsit amb el concurs de tots els liberals, unànimes i compactes davant el comú perill; amb el suport de les classes acomodades, que no voldran que el fruit de les seues suors continue enriquint la interminable sèrie d’agiotistes i favorits; amb els amants de l’ordre, si volen veure el que s’estableix sobre les fermíssimes bases de la moralitat i del dret; amb els ardents partidaris de les llibertats individuals, les aspiracions dels quals posarem sota l’empara de la llei; amb el suport dels ministres de l’altar, interessats abans que ningú a encegar a l’origen les fonts del vici i de l’exemple; amb el poble tot i amb l’aprovació, en fi, de l’Europa sencera, perquè no és possible que en el consell de les nacions s’haja decretat ni decrete que Espanya ha de viure envilida. [...] Espanyols: Acudiu tots a les armes, únic mitjà d’economitzar l’efusió de sang (...), no amb l’impuls del verí, sempre funest, no amb la fúria de la ira, sinó amb la solemne i poderosa serenitat amb què la justícia empunya la seua espasa. Visca Espanya amb honra!”

Cadis, 19 de setembre de 1868. Duc de la Torre, Juan Prim, Domingo Dulce, Francisco Serrano, Ramón Nouvilas, Rafael Primo de Rivera, Antonio Caballero de Rodas, Juan Topete.

Gaceta de Madrid, 3 d’octubre de 1868, p. 4.

Document 2

“SAPIEU, doncs, que en virtut d’una acta solemne, estesa en la meua residència de París i en presència dels membres de la meua Reial família, dels Grans, Dignitats, Generals i homes públics d’Espanya, que enumera l’acta mateixa, HE ABDICAT de la meua Reial autoritat i de tots els meus drets polítics, sense cap gènere de violència, i només per la meua espontània i libèrrima voluntat, transmetent-los amb tots els que corresponguen a la corona d’Espanya, al meu molt estimat fill Alfons, Príncep d’Astúries. Conformement a les lleis pàtries em reserve tots els drets civils, i l’estatut i dignitat personals que elles em concedeixen, singularment la llei de 12 de Maig de 1865, i per tant conservaré sota la meua guarda i custòdia Alfons mentre residisca fora de la seua Pàtria i fins que, proclamat per un Govern i unes Corts que representen el vot legítim de la Nació, us l’entregue com a anhel i com encoratja la meua esperança, que forces sent per a això, tot i que s’estripa la meua ànima de mare en prometre-ho. Entretant hauré procurat infondre en el seu intel·ligent pensament les idees generoses i elevades, que tan bé s’acorden amb les seues naturals inclinacions, i que el faran digne, en això confie, de cenyir la corona de Sant Ferran i de succeir els Alfonsos, els seus predecessors, dels qui la Pàtria va rebre, i ell rep, el llegat de glòries imperibles. ALFONS XII haurà de ser, doncs, des de hui, el vostre vertader Rei: un Rei espanyol i el Rei dels Espanyols, no el Rei d’un partit. Estimeu-lo amb la mateixa sinceritat amb què ell us estima: respecteu i protegiu la seua joventut amb la indestructible fortalesa dels vostres gentilhomes cors, mentre que jo amb fervorós prec demane al Totpoderós llargs dies de pau i prosperitat per a Espanya, i que alhora concedisca al meu innocent fill, que beneïsc, saviesa, prudència, rectitud en el govern i major fortuna en el tron, que l’aconseguida per la seua desventurada mare, que va ser la vostra Reina.”

Isabel, *Als espanyols*, 25 de juny de 1870.

Documento 1

“Españoles: La ciudad de Cádiz puesta en armas, con toda su provincia, con la Armada anclada en su puerto [...], declara solemnemente que niega su obediencia al gobierno de Madrid, segura de que es leal intérprete de todos los ciudadanos que en el dilatado ejercicio de la paciencia no hayan perdido el sentimiento de la dignidad, y resuelta a no deponer las armas hasta que la Nación recobre su soberanía, manifieste su voluntad y se cumpla. [...] Hollada la ley fundamental [...]; corrompido el sufragio por la amenaza y el soborno [...]; muerto el municipio; pasto la Administración y la Hacienda de la inmoralidad y del agio; tiranizada la enseñanza; muda la prensa [...]. Tal es la España de hoy. Españoles, ¿quién la aborrece tanto que no se atreva a exclamar: "¡así ha de ser siempre!"? No: no será. Ya basta de escándalos. [...] Queremos que una legalidad común por todos creada, tenga implícito y constante el respeto de todos. [...] Queremos que un Gobierno provisional que represente todas las fuerzas vivas del país asegure el orden, en tanto que el sufragio universal echa los cimientos de nuestra regeneración social y política. Contamos para realizar nuestro inquebrantable propósito con el concurso de todos los liberales, unánimes y compactos ante el común peligro; con el apoyo de las clases acomodadas, que no querrán que el fruto de sus sudores siga enriqueciendo la interminable serie de agiotistas y favoritos; con los amantes del orden, si quieren ver lo establecido sobre las firmísimas bases de la moralidad y del derecho; con los ardientes partidarios de las libertades individuales, cuyas aspiraciones pondremos bajo el amparo de la ley; con el apoyo de los ministros del altar, interesados antes que nadie en cegar en su origen las fuentes del vicio y del ejemplo; con el pueblo todo y con la aprobación, en fin, de la Europa entera, pues no es posible que en el consejo de las naciones se haya decretado ni decreto que España ha de vivir envilecida. [...] Españoles: Acudid todos a las armas, único medio de economizar la efusión de sangre (...), no con el impulso del encono, siempre funesto, no con la furia de la ira, sino con la solemne y poderosa serenidad con que la justicia empuña su espada. ¡Viva España con honra!”

Cádiz, 19 de septiembre de 1868. Duque de la Torre, Juan Prim, Domingo Dulce, Francisco Serrano, Ramón Nouvilas, Rafael Primo de Rivera, Antonio Caballero de Rodas, Juan Topete.

Gaceta de Madrid, 3 de octubre de 1868, p. 4.

Documento 2

“SABED, pues, que en virtud de un acta solemne, extendida en mi residencia de París y en presencia de los miembros de mi Real familia, de los Grandes, Dignidades, Generales y hombres públicos de España, que enumera el acta misma, HE ABDICADO de mi Real autoridad y de todos mis derechos políticos, sin género alguno de violencia, y solo por mi espontánea y libérrima voluntad, trasmitiéndolos con todos los que correspondan a la corona de España, a mi muy amado hijo D. Alfonso, Príncipe de Asturias. Con arreglo a las leyes patrias me reservo todos los derechos civiles, y el estatuto y dignidad personales que ellas me conceden, singularmente la ley de 12 de Mayo de 1865, y por lo tanto conservaré bajo mi guarda y custodia a D. Alfonso mientras resida fuera de su Patria y hasta que, proclamado por un Gobierno y unas Cortes que representen el voto legítimo de la Nación, os lo entregue como anhelo y como alienta mi esperanza, que fuerzas siento para ello, aun cuando se desgarrá mi alma de madre al prometerlo. Entretanto habré procurado infundir en su inteligente pensamiento las ideas generosas y elevadas, que tan bien se acuerdan con sus naturales inclinaciones, y que lo harán digno, en ello confío, de ceñir la corona de San Fernando y de suceder a los Alfonsos, sus predecesores, de quienes la Patria recibió, y él recibe, el legado de glorias imperecederas.

ALFONSO XII habrá de ser, pues, desde hoy, vuestro verdadero Rey: un Rey español y el Rey de los Españoles, no el Rey de un partido. Amadle con la misma sinceridad con que él os ama: respetad y proteged su juventud con la inquebrantable fortaleza de vuestros hidalgos corazones, mientras que yo con fervoroso ruego pido al Todopoderoso luengos días de paz y prosperidad para España, y que a la vez conceda a mi inocente hijo, que bendigo, sabiduría, prudencia, rectitud en el gobierno y mayor fortuna en el trono, que la alcanzada por su desventurada madre, que fue vuestra Reina.”

Isabel, *A los españoles*, 25 de junio de 1870.

Document 3

“[...] El Govern tot, en nom del qual parle, està compenetrat pel seu amor al país i disposat a resoldre els ideals nacionals i ofereix que prompte, molt prompte, tan prompte com les circumstàncies ho permeten, dictarà el model de la seua estructuració política. Però mentrestant, el Govern realitzarà un programa de justícia social i de reforma administrativa de supressió d'injustícia, depuració de responsabilitats i restabliment de la llei. [...] L'acte del diumenge tot i ser admirable i perfecte, ha tingut complement grandios amb el requeriment que ahir va fer l'opinió al règim monàrquic perquè desaparega. I la implantació en el dia de hui de la República per un acte de voluntat sobirana [...]

La normalitat al país és completa, i ens hem possessionat sense el menor incident. El primer acte del Govern ha sigut la concessió d'una àmplia i generosa amnistia. [...] Visca Espanya i visca la República!”

Discurs de Niceto Alcalá Zamora en Unión Radio, 14 d'abril de 1931.

Documento 3

“[...] El Gobierno todo, en nombre del cual hablo, está compenetrado por su amor al país y dispuesto a resolver los ideales nacionales y ofrece que pronto, muy pronto, tan pronto como las circunstancias lo permitan, dictará el modelo de su estructuración política. Pero mientras tanto, el Gobierno realizará un programa de justicia social y de reforma administrativa de supresión de injusticia, depuración de responsabilidades y restablecimiento de la ley. [...]

El acto del domingo con ser admirable y perfecto, ha tenido complemento grandioso con el requerimiento que ayer hizo la opinión al régimen monárquico para que desaparezca. Y la implantación en el día de hoy de la República por un acto de voluntad soberana [...]

La normalidad en el país es completa, y nos hemos posesionado sin el menor incidente. El primer acto del Gobierno ha sido la concesión de una amplia y generosa amnistía. [...] ¡Viva España y viva la República!”

Discurso de Niceto Alcalá Zamora en Unión Radio, 14 de abril de 1931.

Document 4

“Article primer.
Espanya és una República democràtica de treballadors de tota classe, que s'organitza en règim de Llibertat i de Justícia. Els poders de tots els seus òrgans emanen del poble. [...]

Article 2n.

Tots els espanyols són iguals davant la llei.

Article 3r.

L'Estat espanyol no té religió oficial. [...]

Article 34.

Tota persona té dret a emetre lliurement les seues idees i opinions, i se'n pot valdre de qualsevol mitjà de difusió, sense subjectar-se a la prèvia censura. [...]

Article 36.

Els ciutadans d'un i d'un altre sexe, majors de vint-i-tres anys, tindran els mateixos drets electorals conforme determinen les lleis.”

Constitució de la República Espanyola, 9 de desembre de 1931.

Documento 4

“Artículo primero.
España es una República democrática de trabajadores de toda clase, que se organiza en régimen de Libertad y de Justicia. Los poderes de todos sus órganos emanan del pueblo. [...]

Artículo 2º.

Todos los españoles son iguales ante la ley.

Artículo 3º.

El Estado español no tiene religión oficial. [...]

Artículo 34.

Toda persona tiene derecho a emitir libremente sus ideas y opiniones, valiéndose de cualquier medio de difusión, sin sujetarse a la previa censura. [...]

Artículo 36.

Los ciudadanos de uno y de otro sexo, mayores de veintitrés años, tendrán los mismos derechos electorales conforme determinen las leyes.”

Constitución de la República Española, 9 de diciembre de 1931.